

Pret straumi

Talsu baptistu draudzes izdevums

Nr.28

2021.gada decembris, 2022.gada janvāris

❖ lasām Bībelē:

„Tas Kungs ir mans akmenskalns, mana pils un mans Glābējs, mans stiprais Dievs, mans patvērums, uz ko es paļaujos, mans vairogs un mans pestīšanas rags un mans augstais palīgs.”
(Ps.18:3)

„Kungs, dari man zināmus Tavus ceļus, māci man Tavas tekas!

Tā Kunga draudzība ir ar tiem, kas Viņu bīstas, un Viņa derība ar viņiem vedīs viņus pie īstas atziņas.” (Ps.26:4,14)

„Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas!

Pavēli Tam Kungam savu ceļu un cerē uz Viņu, gan jau Viņš tad darīs.”
(Ps.37:4-5)

„Dievs ir mūsu patvērums un stiprums, tiešām, spēcīgs palīgs bēdu laikā.

Tas Kungs Cebaots ir ar mums, mūsu stiprā pils ir Jēkaba Dievs!”
(Ps.46:2,12)

„Ak, Kungs, Dievs Cebaot, atjauno mūs! Liec savam vaigam spīdēt, lai mēs atspirgjam!”
(Ps.80:20)

„Kungs Cebaot, svētīgs ir tas cilvēks, kas uz Tevi paļaujas!”
(Ps.84:13)

„Es slavēšu To Kungu kamēr dzīvošu, es dziedāšu savam Dievam, kamēr vēl še būšu!”
(Ps.146:2)

- 3 -

Novēlējums Ziemassvētkos.

Tuvojas atkal viena gada piepildījums cilvēces un katra cilvēka mūža gājumam. Esam sapratuši, ka vistumšāko un visīsāko dienu ritējumā mūs iepriecina pat vismazākais gaismas stars. Ziemassvētku notikuma centrā ir- „Tā Kunga spožums tos apspīdēja...” (Lūkas 2:9) Tā ir bijis vairāk kā 2000 gadus, un tā tas būs arī šogad. Neskatoties uz dažādiem notikumiem un piedzīvojumiem visa gada garumā, Ziemassvētkos no jauna gaidām „Tā Kunga spožumu” savā dzīvē. Gani, redzot šo spožumu, „bijās ļoti”. Kā mēs katrs šo spožumu ieraugam? Ar bailēm, ar prieku, ar neizpratni vai ar atziņu- šodien Pestītājs dzimis? Bailes var izraisīt apziņa- manas aizvadītās dzīves dienas nav bijušas pareizās attiecībās ar Dieva piedāvāto mīlestību.

Prieku izraisīt var apziņa- Dievs manu cīņu un ticību no jauna apliecina ar Savu klātbūtni un mīlestību par pieņemtu un atzītu.

Gani, pārvarot bailes un apjukumu par neizprotamo piedzīvojumu, cēlās apņēmības pilni, sakot: „Ejam tad nu uz Bētlēmi raudzīt, kas noticis, ko Tas Kungs mums licis paziņot”(Lūk.2:15)

Gribu novēlēt katram, kurš piedzīvos Jēzus dzimšanas spožumu savā dzīvē, arī šogad nepalikt vienaldzīgam, bet, tāpat kā to darīja gani, celtos un ietu meklēt, ko Tas Kungs grib paziņot. Dažas lietas mēs zinām, ko Dievs mums grib atgādināt.

- „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.”(Jāņa 3:16)

- 4 -

- „Jo Dievs ir izglābis mūs un aicinājis ar svētu aicinājumu, ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem, bet tagad ir redzama tapusi, mūsu Pestītājam Kristum Jēzum parādoties, kas ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju.” (1.v.Tim.1:9-10)

Novēlu spožus un gaišus Jēzus dzimšanas svētkus piedzīvot katram.

Ticības, cerības un mīlestības piepildītu Jauno Gadu. „Tas, kas visu šo apliecina, saka: „Tiešām, Es nāku drīz. Āmen.”(Atkl.gr.22:20)

Mācītājs M.Lindmanis

Apsolījumi

Lasu skaidrojums par šo terminu „Apsolījums” jeb „Apņemšanās”. Bībelē lasām par Dieva dotiem apsolījumiem, solījumiem par Pestītāju, grēku piedošanu, Mūžīgo dzīvību, Debesu Valstību un vēl un vēl. „Apsolīt”- tas ir dot solījumu ko noteiktu paveikt, izdarīt, piešķirt. Apgalvot, ka noteikta rīcība jeb darbība tiks īstenota.

Kāda ir mūsu, cilvēku, attieksme un rīcība attiecībā uz solījumiem?

Domāju par Bībelē minēto muitnieku (Lūkas 19: 1-10), kuru sabiedrība jau diez ko neieredzēja viņa amata dēļ, un kurš, iespējams, nebija nemaz gatavojies satikties ar Jēzu, bet tā notika, un šī tikšanās kļuva par svētīgu un dzīvi pārveidojošu, par to liecināja viņa teiktie vārdi jeb apsolījums Jēzum- „Bet Caķejs piegāja pie Jēzus un sacīja: „Kungs, pusi no savas mantas es gribu dot nabagiem, un, ko es citiem esmu izspiedis, es četrkārtīgi gribu atdot.”(Lūkas 19:8)

Es nezinu, neesmu atradusi tiešu apliecinājumu, ka tā arī notika, bet es ticu, ka Caķejs savu doto solījumu Jēzum arī izpildīja. Un tā varēja būt liela liecība ne tikai tiem, kuri tika apkrāpti, bet arī pārējiem, kuri viņu pazina. Apsolījums tika izpildīts.

Jēzus mācekļi Pēteris- drošsirdīgs un nelokāms, pašreizējais, sirsnīgs, impulsīvs, uzticīgs, dažreiz bikls un glēvs. Uz Jēzus aicinājumu, sekot Viņam, Pēteris atbildēja nekavējoties, atstādams savu laicīgo nodarbošanos, tāpat kā pārējie mācekļi. Kad Jēzus mācekļiem paskaidroja par tuvojošiem notikumiem Ģetzemānē un Golgātā, Pēteris deva ļoti spēcīgu solījumu savam Meistaram- Skolotājam. „Bet tas Viņam sacīja: „Kungs, es esmu gatavs ar Tevi iet cietumā un nāvē.”- *Lūkas 22:33* Man šķiet, ka viņš tā arī domāja, un tādas bija viņa izjūtas tajā brīdī. Viņš būs drosmīgs un aizstāvēs savu Kungu. Pēteris no sirds mīlēja Jēzu, lai arī cilvēciskais nespēks un nakts nogurums pārvarēja viņu. Bet kritiskajā brīdī Ģetzemānes dārzā zobens pacēlās... Tad, kad Jēzus apcietināšanas laikā **visi** bēga- *Marka 14:50*, Pēteris sekoja Jēzum, kā bija solījis, lai arī iztālēm, bet tomēr sekoja Kungam..., ja tikai nebūtu bijis- „es Viņu nepazīstu!” Viņa, reiz Jēzum dotais, apsolījums sašķobījās. Bet tikai uz laiku. Skumjais, bet ne pārmetošais, Jēzus skatiens Pēteri it kā pamodināja. Šis brīdis, es domāju, Pēterim bija vissmagākais, ko viņš līdz šim bija piedzīvojis. Pievilt To, kuru viņš ļoti, ļoti mīlēja. Bet Pētera patiesā nožēla, un Jēzus piedodošā sirds atjaunoja solījumu no jauna, ko pierāda Jēzus trīs reizes izteiktais jautājums pēc Viņa augšāmcelšanās: „Sīmani, Jāņa dēls, vai tu Mani mīli?” un dotais uzdevums: „Gani Manas avis .” *Jāņa 21: 15-19*

Mēs dažreiz dodam viens otram solījumus jeb apsolījumus, kurus, paldies Dieva palīdzībai, arī izpildām, bet, iespējams, gadās arī tā kā Pēterim. Dažreiz sākuma posmā esam cītīgi solījuma izpildītāji, bet pēc kāda laika aizmirstam doto solījumu lūgt un aizlūgt par kādu, piezvanīt un pajautāt, kā klājas, kādu vientuļo apciemot..., nogurstam no dzīves steigas, un solījums izpaliek. Ne jau ļauni, ne jau tīšām, bet tā sanāk.

Bet, cik labi, ka ir Viens, Kurš savus solījumus vienmēr izpilda un piepilda istā laikā un istā vietā.

Arī tas, kas par Viņu tika pravietots, ir piepildījies, piepildās un piepildīsies. Un to ir ļoti daudz.

Betlēme- *Michas gr.5:1 un Mateja 2:1; Lūkas 2:4,11*

Jēzus- *Jesajas gr.9:5 un Jāņa ev.3:16*

Cakarijas gr.9:9 un Jāņa ev.12:12-15

Un to, ko Jēzus solīja Saviem mācekļiem un visiem cilvēkiem pasaulē, tas piepildās un piepildīsies. Bībele atklāj ļoti daudzus apsolījumus.

„Jo, kas par Mani rakstīts, tas piepildās.” *Lūkas 22:37*

Pēterim sacītais: „Un Es tev saku: Tu esi Pēteris, un uz šīs klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.” *Mateja 16:18.*

„Ar savu izturību jūs iemantosiet sev dzīvību!” *Lūkas 21:19*

„Bet Es jums saku: Katru, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Cilvēka Dēls apliecinās Dieva eņģeļu priekšā, bet, kas Mani aizliegs cilvēku priekšā, tas taps aizliegts Dieva eņģeļu priekšā.” *Lūkas 12:8-9*

„Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs!” *Lūkas 21:33*

Visi apsolījumi, kuri mums ir doti, ir piepildījušies, piepildās un piepildīsies. Gan tie, kuri mūs uzmundrina, gan tie, kuri mūs brīdina un norāj. To apliecina Bībele un dzīve. Mēs tagad dzīvojam īpatnējā laikā, it kā daudz ir aizliegts, bet tomēr- vēl mums ir iespējas, kuras varam izmantot, pateicoties Dievam par tām. Mums katram ir Bībele, mums ir iespēja to lasīt, studēt, pārdomāt un saprasto praktizēt ikdienā. Mēs varam ar Jēzu brīvi sarunāties lūgšanās visās vietās, visādos apstākļos. Mēs varam kopt sadraudzību ar brāļiem, māsām dažādos veidos. Paliksim vienoti draudzē, neveidosim plaisas, kas mūs var šķirt, nebūsim „slepenie” mācekļi, bet vienoti atklātā mīlestībā un lūgšanās. Ja Dievs mums piešķirs vēl žēlastības gadu, tad izmantosim laiku un iespējas.

Mīlestībā Vēsma

Piepildītie apsolījumi

Zini, ka ir Viens, kurš NEKAD nepieviļ un NEKAD nelauž doto vārdu. Kura solījumiem tu vari uzticēties, kura solījumi VIENMĒR tiek piepildīti. Lai Viņš ir Tas, kurš tevi iedrošina, stiprina un ceļ!
(Munise Lamberta)

Lai arī pravieši bija gadu simtiem ilgi pravietojuši, ka piedzims Mesija, brīdī, kad tas notika, tikai retais to manīja un tam ticēja. Lielākā daļa to apšaubīja vai pat nepamanīja. Gadu simtiem, un nu jau tūkstošiem, Dievs mums vēsta par Jēzus otro atnākšanu. Viņš brīdina, ka tā būs pēkšņa un negaidīta. Bet Dievs ir devis arī norādes, zīmes. Kuras būtu muļķīgi neņemt vērā. Viņš teica, ka, redzot pumpurus plaukstam, mums jāsaprot, ka vasara ir tuvu. Redzot to, kas notiek pasaulē, mēs skaidri varam saprast, ka laiks, kad satiksimies ar savu Glābēju, ir pavisam tuvu. Dažreiz Dievs mūsu dzīvē pieļauj vētras, lai mēs neiemigtu pasaules maldu miegā. Lūgsim, lai Dievs mums palīdz būt nomodā un saglabāt savu sirdi tīru.
(365 otrās iespējas)

Ļauj Dieva apsolījumiem spīdēt pāri tavām problēmām.
(Korija Ten Būma)

Dievs nekad nesola kaut ko, kas ir pārāk labs, lai būtu patiens.
(Dvaitis L.Mūdijs)

Jēzus ir apsolījis, ka Viņš dos mums gudrību brīžos, kad nezināsim, ko iesākt, ka Viņš dos vārdus, ko teikt, kad paši būsim kā bez valodas, ka Viņš ļaus mūsu nedzirdīgajām ausīm sadzirdēt Viņa iedrošinošos vārdus un pamudinājumus. Ka Viņš dziedinās mūsu aklās acis, lai mēs redzētu ceļu, kas ved pie Viņa, ieraudzīt gaismu, ko Viņš izstaro, mīlestību, kuru Viņš mums dāvā. Viss, kas mums ir jādara- jālūdz, lai Viņš to dara!
(365 iespējas)

- 8 -

Ja mēs patiesi meklēsim Dievu, mēs Viņu atradīsim. Tā Viņš ir mums apsolījis Bībelē. Bieži mūsu meklējumi aprobežojas ar pāris savtīgām lūgšanām, un, ja tās nav acumirkli piepildījušās, mēs atgriezamiem ierastajās sliedēs un turpinām paši ķepuroties pa dzīvi, noliekot Dievu „plauktā” blakus Bībelei. Bet, ja nu mēs sāktu patiešām meklēt? Patiesi lūgt, lasīt un ilgoties pēc dzīvām attiecībām ar Dievu? Ja mēs iesim, Viņš nāks mums pretī. Ja mēs meklēsim, Viņš būs atrodams. „Tad nu, dzenieties ar visu savu sirdi un visu savu dvēseli meklēt To Kungu, savu Dievu.”
(2.Laiku 15:2)

(365 iespējas)

Apsolījumi mūsu dzīvē.

„Kas tic uz Dieva Dēlu, tam ir liecība Viņā, kas netic Dievam, tas Viņu ir darījis par meli, tāpēc, ka tas nav ticējis tai liecībai, ko Dievs ir nodevis par Savu Dēlu. Un šī liecība, ka Dievs mums ir devis mūžīgu dzīvību, un šī dzīvība ir Viņa Dēlā. Kam Dēls ir, tam ir dzīvība, kam Dieva Dēla nav, tam nav dzīvības.”(Jāņa 1.v.5:10-12)

Dievs mums skaidri apsola, ka mēs varam iemantot mūžīgu dzīvību, ticot Viņa Dēlam. Lielākā daļa no mums ir kādreiz staigājuši savā dzīvē bez Dieva un Viņa Dēla, tāda biju arī es savā laikā, kaut gan zināt es zināju, ka Dievs debesis ir, bet personīgi Viņu nepazinu un man nebija tuvas attiecības ar Viņu, līdz kamēr Dievs Savā lielajā žēlastībā mani, tādu nožēlojumu, atrada, un es piedzīvoju Viņa brīnišķīgo mīlestību savā dzīvē, kādu jebkad biju piedzīvojusi un tiku spēcīgi uzrunāta no Svētā Gara. Par to laiku esmu Jēzum bezgala pateicīga un būšu tāda arī Mūžībā, kad ceru būt ar Viņu Godībā!

„Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību, kas ticam, esam iegājuši

tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo Godību. Bet nevien par to: mēs teicam sevi laimīgus arī savās ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada izturību, izturība-pastāvību, pastāvība- cerību. Bet cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots.”(v.rom.5:1-5)

Kā mēs varam iegūt mieru? Tikai caur Jēzu Kristu!- kas mums to dod, jo pasaules miers nenes nekādas svētības, jo tā nepazīst Miera Devēju- Dievu- Jēzu Kristu. pasaule saka- miers, miers, bet miera nav. Ir tikai bailes, satraukums, stress, panika, no kurām grūti, pat neiespējami, tikt brīvam. Vienīgi Dieva miers nes brīvību, cerību nākotnei un, ka Dieva bērniem labākais vēl tikai priekšā. Ja paļaujamies uz Dievu, varam būt droši, ka kaunā nepaliksim.

Pāvils vēstulē romiešiem 4.nodaļā 20-25 pantos raksta par Abrahāmu: „Dieva apsolījumu viņš neuzņēma ar šaubām un neuzticību, bet, Dievam godu dodams, kļuva stiprs ticībā, pilnīgi pārliecināts, ka Dievs to, ko Viņš apsolījis, arī spēj darīt. Bet ne jau viņa dēļ vien ir rakstīts, ka tas viņam pielīdzināts, bet arī mūsu dēļ, kam tas tiek pielīdzināts, kas ticam Tam, kas mūsu Kungu Jēzu uzmodinājis no miroņiem, Viņu, kas nodots nāvē mūsu pārkāpumu dēļ un uzmodināts, lai mēs tiktu taisnoti.”

Mīļie, kādi brīnišķīgi apsolījumi mums ir doti no mūsu Kunga! No kā mums bīties un baiļoties?! Ja Dievs ar mums, kas var būt pret mums?! Stāvēsim stiprā ticībā, nemaz nešauboties par Viņa brīnišķīgo Vārdu, kas mums dots!

Viņš ir ar mums ikdienas līdz pasaules galam!! Būsim uzticīgi Viņam, sekosim Viņam kā Viņa mīlie bērni, uzvara pieder mums kopā ar Jēzu! Nevienam tumsas spēkam mūs nebūs uzvarēt, jo sātans un melu tēvs ar visiem saviem pakalpiņiem jau sen ir uzvarēts pie Golgātas Krusta ar dārgajām Jēzus Kristus Asinīm!! Viņam vienam pieder viss Gods, Vara un Spēks kā Debesīs, tā arī virs Zemes!

Mēs gaidām jaunas Debesis un jaunu Zemi, kur taisnība mājjo!!! Amen!

Mudra

Piepildītie solījumi

Solījumi ir tie, ko esam kādam apsolījuši, vai nu pildījuši, vai likuši vilties un neesam turējuši doto vārdu. Atšķirība starp mūsu cilvēcīgajiem apsolījumiem un DIEVA dotajiem apsolījumiem ir tāda, ka Dievs savus solījumus pilda vienmēr, tikai jautājums, vai mēs esam gana pacietīgi un uzticami, lai gaidītu. Jo caur saviem apsolījumiem Dievs mūs arī māca un pārbauda. Viņš vēlas, lai arī mēs būtu Viņam uzticami un paļaujamies uz Viņu līdz galam, lai kas arī nenotiktu. Bībele ir pilna ar Dieva apsolījumiem un piepildījumiem, par kuriem varam lasīt gan Jaunajā Derībā, gan Vecajā Derībā.

*Vēlos padalīties ar stāstu no grāmatas “Vēstule no debesīm”
autore Ilva Legzdīņa –Yeong*

Vai Dievs mūs vēl uzrunā?

Kāds jauns vīrs trešdienas vakarā sēdēja Bībeles studijās. Mācītājs runāja par to, kā saklausīt, kas Dievam ir sakāms, un kā paklausīt Viņa balsij. Jaunais vīrietis pie sevis brīnījās: “Vai Dievs mūs vēl uzrunā?” Pēc studijām viņš kopā ar pāris draugiem devās iedzert kafiju un pārrunāt šīs dienas vēsti. Daži no draugiem dalījās ar to, kā Dievs viņus ir vadījis dažādos ceļos. Ap desmitiem vakarā jaunais vīrietis brauca mājās. Sēžot mašīnā, viņš vienkārši sāka lūgt: “Dievs,...ja Tu vēl joprojām uzrunā cilvēkus, tad uzrunā mani. Es klausīšu. Es darīšu visu iespējamo, lai Tev paklausītu.”

Braucot pa galveno ielu viņa pilsētā, pēkšņi viņa prātā pavīdēja visdīvainākā doma-apstāties un nopirkt galonu piena (3.8 litri). Viņš pakratīja galvu un teica: ”Dievs, vai tas esi Tu?” Viņš nedabūja atbildi, tāpēc turpināja braukt. Bet tad atkal viņš

iedomājās par to, ka viņam ir jānopērk galons piena. Jaunais vīrietis iedomājās par Samuēlu un par to kā viņš neatpazīna Tā Kunga balsi, un kā mazais Samuēls skrēja pie Ēļa. "Labi, Dievs, ja tas esi Tu, es nopirktu pienu." Neizskatījās, ka tas būtu bijis pārāk grūts paklausības tests. Katrā gadījumā viņš vienmēr varētu šo pienu izlietot. Viņš apskatījās un nopirka pienu, un tad turpināja ceļu uz mājām. Kad viņš brauca garām Septītajai ielai, viņš sajuta dīvainu paskubinājumu iegriezties šajā ielā. "Tas ir neprāts," viņš iedomājās un pabrauca garām krustojumam. Un atkal viņš jūta, ka viņam jāiegriežas Septītajā ielā. Nākamajā krustojumā viņš griezās atpakaļ un iegriezās Septītajā ielā. Pa pusei jokodams viņš skaļi teica: "Labi, Dievs, es tā darīšu." Viņš pabrauca garām vairākiem kvartāliem un tad pēkšņi sajuta, ka viņam jāapstājas. Viņš apstādināja mašīnu un paskatījās apkārt. Šis rajons nebija labākais ne arī sliktākais. Visi veikali bija slēgti un lielākā daļa māju bija tumšas tā, it kā visi būtu aizgājuši gulēt. Atkal viņš sajuta kādu mājienu. "Ej un iedod pienu cilvēkiem, kas dzīvo mājā pāri ielai." Jaunais vīrs paskatījās uz māju. Tā bija tumša un izskatījās, ka tajā vai nu nav cilvēku, vai arī viņi visi ir aizgājuši gulēt. Viņš jau sāka vērt vaļā mašīnas durvis, taču tad atsēdās atpakaļ sēdekļi. "Kungs, tas ir neprāts. Šie cilvēki ir aizmiguši un, ja es viņus pamodināšu, viņi būs dusmīgi, bet es izskatīšos pēc muļķa." Bet tad atkal viņš jūta, ka viņam ir jāiet un jādod piens šīs mājas iemītniekiem. Beidzot pēc lielas cīņas atvēris mašīnas durvis, viņš teica: "Labi, Dievs, ja tas esi Tu, es iešu pie viņu mājas durvīm un iedošu viņiem pienu. Ja Tu vēlies, lai es izskatos pēc traka cilvēka, es tā darīšu. Es vēlos būt Tev paklausīgs. Iespējams, ka tas kaut ko man maksās. Nu labi, ja es arī nedabūšu atbildi uzreiz, es taču varu braukt projām no šejienes." Viņš pārgāja pāri ielai un piespieda zvana pogu. Viņš sadzirdēja kādu skaņu aiz durvīm. Vīrieša balss iekliedzās: "Kas tur ir? Ko tev vajag?" Tad durvis atvērās.

Pirms jaunais vīrietis paspēja aiziet prom, tur atradās vīrs džinsos un t-kreklā. Izskatījās, ka viņš ir tik tikko izkāpis no gultas. Viņam bija dīvains skatiens sejā, un viņš neizskatījās sevišķi priecīgs redzot savu durvju priekšā svešinieku. „Kas ir?” Jaunais vīrietis izvilka ārā galonu piena un teica: "Šo es atnesu jums." Vīrs paņēma pienu un traucās cauri gaitenim, spāniski kaut ko sakot. Tad no gaitena iznāca sieviete. Viņa paņēma rokās pienu un devās uz virtuvi. Vīrs viņai sekoja, rokās turēdams mazuli. Mazulis raudāja. Šim vīram pār seju lija asaras. Vīrs, pa pusei raudot, teica: "Mēs tik tikko lūdzām Dievu. Mums šomēnes bija jāapmaksā daudz rēķinu un mums nav naudas. Mums nebija piena, ko dot mūsu mazulim. Es lūdzu Dievu, lai Viņš parāda man, kā dabūt mazliet piena." Viņa sieva iekliedzās no virtuves: "Es Viņam lūdzu, lai Viņš atsūta man eņģeli ar pienu. Vai tu esi eņģelis?" Jaunais vīrs pasniedzās pēc maka. Viņš izvilka ārā visu naudu, kas viņam tur bija un ielika to vīra rokās. Tad viņš pagriezās un devās uz mašīnu. Asaras straumēm plūda pār viņa vaigiem. Tagad viņš zināja, ka Dievs vēl jo projām atbild uz lūgšanām.

Aiga

Ziemassvētki ir katru reizi, kad jūs ļaujiet, lai Dievs caur jums mīl citus.

Jā, Ziemassvētki ir katru reizi, kad pasmaidām brālim un piedāvājam viņam savu roku.

(Māte Terēza)

No Ziemassvētku sveces varam mācīties kādu retu, bet ļoti svarīgu īpašību: neradīt nekādu troksni un tajā pat laikā sevi visu atdot citiem.

(Eva K.Loga)

- 13 -

„Bet priecāties būs visiem, kas cerē uz Tevi, arvienu viņi priecāsies, ka Tu viņus pasargi. Lai mūžīgi gavilē un priecājas par Tevi, kas mīl Tavu vārdu. Jo Tu, Kungs, svētī taisno un pušķo viņu ar žēlastību kā ar bruņām.”(Ps.5:12-13)

Bībelē ir tik daudz brīnišķīgu apsolījumu, kas uzmundrina nogurušos, dod jaunu spēku, mieru un prieku. Dievs devis arī likumus un māca, kā mums jādzīvo, lai mēs būtu skaidri un gaiši Viņa bērni, kas var atstarot to Gaismu, ko Jēzus dod pasaulei, tā parādot ceļu pie Dieva saviem līdzcilvēkiem.

Par vislielāko apsolījumu un Dieva Dāvanu lasām *Jāņa evaņģēlijā* 3:16. Es esmu saņēmusi liecību kādreiz no savas meitas, citu reizi no mazdēla, kā viņi jutušies, kad sapratuši, ka Dievs tiem, kas tic, dod Mūžīgo dzīvību. Abi sacīja līdzīgi, ka tas bija tā, it kā kas smags no tevis nokristu- no tavas sirds un tu sajūti milzīgu prieku, un sirdī ienāk tāds brīnišķīgs atvieglojums un miers! Jēzus aicina mūs kalpot un liecināt. Arī tagad tas ir jādara un pat vairāk, kā mierīgos laikos, jo šajā pandēmijas laikā cilvēki taču alkst pēc palīdzības, mierinājuma. Mēs varam, pirmkārt, jau kalpot saviem bērniem un mazbērniem. Es biju ļoti priecīga par savu bērnu ģimenēm, kad dzirdēju, ka pie viņiem notiek svētbrīži, un par to, ka man bija iespēja tur piedalīties. Es varēju piedalīties arī meitas un citu svētdienskolotāju dienas nometnē, ko viņi rīkoja šajā vasarā draudzes svētdienskolas bērniem.

Dievs man ir devis tik ļoti daudz laba. Katram kristietim ir kāda, vai pat vairākas, dāvanas, ar kurām kalpot. Vairāki mūsu draudzes locekļi raksta liecības dzejas rindās, un arī mani Dievs uz to savulaik aicinājis.

Dzintra

- 14 -

Piepildītie apsolījumi

Es domāju, ka galvenais apsolījums ir piepildīts. Kad Tas Kungs tika paņemts Debesīs, Viņš mums atstāja brīnišķīgu Palīgu- Savu Svēto Garu. Vai tad mēs To nejūtam ik dienas? Ja mēs kļūdamies, vai esam nomākti. Mums ir atbilde, lūdzot To Kungu. Gars norāda gan uz labo, gan ļauno. Mums tikai jāseko tam aicinājumam, ko Tas Kungs no mums gaida. Vārds: Sekojiet Man, Uzticieties Man, Lieciet savas cerības uz To Kungu- liek skanēt ausīs kā mūzikai. Jautājums paliek- uz kādu apsolījumu mēs paļaujamies. Patreiz šie jaukākie apsolījumi tiek sagrozīti un interpretēti citā- pasaulīgā virzienā. Ir aicinājums paklausīt valdībām un varām, bet vai akli mēs varam sekot pasaules uzskatiem? Tā mēs varam pazaudēt galveno apsolījumu. Mums jābūt uzticīgiem Tam Kungam, lai būtu ar Viņu Mūžībā. Kam mēs uzticamies- zinātnei, ārstiem, mantai, varai? Vai tad Tā Kunga asinīm, kas lietas par mums, vairs nav krāsas? Neviens nekad nav atstāts bez palīdzības, kurš lūdz To Kungu no sirds. Viņa apsolītie brīnumi notiek ik dienas. Pats Kungs taču saka- „Es pasauli esmu uzvarējis.” Vai tad mums, kas liek cerību uz To Kungu, būtu jābaiļojas no kā? Viens taču no skaistākajiem apsolījumiem skan- „Es būšu ar jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Slava Tam Kungam Jēzum Kristum mūžīgi mūžam!
Āmen!

Vilnis S.

**Stāstini pārdomām
lieliem un maziem bērniem**

Ieprieciniet!

Manā ģimenē visi vienmēr ir bijuši uzņēmēji. Es un mani seši brāļi- mēs visi strādājām tēva uzņēmumā Motā, Ziemeļdakotā. Sākumā mēs darījām dažādus sīkus darbus, līdz palēnām, apgūstot darbu pēc darba, ieņēmām svarīgākus amatus. Mēs iemācījāmies, ka darbs nav tikai izdzīvošanas vai pārdošanas jautājums. Vienu notikumu atceros ļoti skaidri, tas bija neilgi pirms Ziemassvētkiem. Mūsu veikalā ienāca mazs puisēns, kādus piecus vai sešus gadus jauns. Uzreiz bija redzams, ka puisēns ir nabadzīgs un nekāds pircējs nebūs. Mans tētis piegāja pie puisēna un, ar smaidu sejā sasveicinājies, vaicāja, kā varot pakalpot. Mani pārsteidza tēva sirsnīgā un īpašā attieksme pret šo puisēnu. Tēvs iedrošināja puisēnu nesteigties un visu kārtīgi aplūkot. Pēc divdesmit minūtēm puisēns bija rokās paņēmis skaistu lidmašīnu. Piegājis pie mana tēva, viņš klusi vaicāja, cik tā maksā. Tēvs pajautāja, cik puisēnam ir naudas? Puisēns izvilka no mēteļa kabatas 27 centus. Lidmašīnas cena bija 3 dolāri un 90 centi. „Gandrīz precīzi, „tēvs slavēja, „tā ir tava!” kamēr tēvs iesaiņoja dāvanu, es pārdomāju redzēto. Viņa rīcība manā sirdī atbalsojās vēl šodien. Kad puisēns gāja ārā no veikala, es redzēju starojošo bērnu, kurš ieguvis lielu dārgumu.

Autors nezināms

Tabita Runce

Betlēmes gani

Tuvojās vakars. Gani sadzinuši aitas aplokā. Deg ugunskurs.
„Jūda, vai tu aitas jau saskaitīji?”
„Jā, visas ir aplokā.”
„Nāciet, brāļi, te – pie ugunsкура. Redzat, drīz būs tumšs.”
„Jā, diena ir beigusies. Ir pienākusi saulrieta lūgšanu stunda. Pateiksimies Dievam, brāļi, par šo dienu!”

Gani sanāk ap ugunsкуру un saliek rokas lūgšanā.
„Mūžīgais Dievs! Paldies Tev par saules gaismu šai dienā.”
„Svētī mūsu darbu un dienišķo maizi. Sargā mūs un mūsu ganāmpulku šai naktī.” „Sūti mums mieru un sūti mums savu apsolīto Glābēju!” „Tavās rokās mēs nododam savu garu. Tavs prāts lai notiek. Āmen.”

Parādās spoža gaisma. Gani nobīstas. Ierodas eņģelis un saka:
„Nebīstieties! Dievs ir uzklausījis jūsu lūgšanas. Es jums pasludinu lielu prieku! Jums šodien Pestītājs dzimis!”
Atskan eņģeļu dziesma: „Gods ir Dievam, miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts!” „Steidzieties uz Betlēmi! Tur, lopu kūtī, jūs atradīsiet tikko piedzimušu Bērniņu. Viņš gulēs uz salmiem lopu silitē. Tas ir Kristus – visas pasaules Glābējs!” Eņģeļi aiziet.
„Tie patiešām bija Dieva sūtīti eņģeļi! Viņi teica, ka Betlēmē piedzimis Kristus!” „Jā, un Viņš gulēšot uz salmiem lopu kūtiņā. Kaut kas neticams!” „Iesim un paši visu pārbaudīsim! Ja tā

tiešām ir taisnība, tad mums ir jāredz jaundzimušais Kristus!”
„Steigsimies, brāļi!”

Gani, atnākuši uz kūtiņu, ierauga Mariju, Jāzepu un Bērniņu.
„Lai slavēts Dievs! Viss ir tieši tā, kā sludināja eņģeļi!” „Lūk -
mūsu Glābējs! Viņš guļ uz salmiem silītē!”

Gani nometas ceļos lūgšanā.

„Dievs patiešām ir atcerējies savus ļaudis un piepildījis savu
seno solījumu. Mēs esam liecinieki tam.” „Iesim, brāļi, un
izstāstīsim par to visiem! Lai arī citi uzzina par jaundzimušo
Glābēju!”

Arturs Cīrulis

Bērnu vēstījums

Viņos debess pulkos baltos,
Kuri Kristu sludināja,
Daudzi arī mazi, mazi
Eņģeļi lidinājās.

Arī mēs starp jums, tiem citiem,
Tādi mazi, mazi esam,-
Tomēr seno, mīlo vēsti
Arī šovakar jums nesam:

Šurp no gaišās debess mājām
Pestītājs pie mums ir nācis;
Ko mums darīt, kā mums dzīvot-
Viņš mums visu, visu sacīs,-
Tikai mīliet, mīliet Viņu!

Marta Dakne

Ziemassvētkos

Manā sirdī liels ir prieks,
Nenāk it nemaz vēl miegs.
Šodien nācis pasaulē
Jēzus Bērniņš silītē.
Lielus, mazus, vecus, jaunus
Cels Viņš lielā, spožā priekā,
Iesim, Viņu pielūgsim,
Iesim, Viņu slavēsim!

Atbildes uz iepriekšējā numura uzdevumiem:

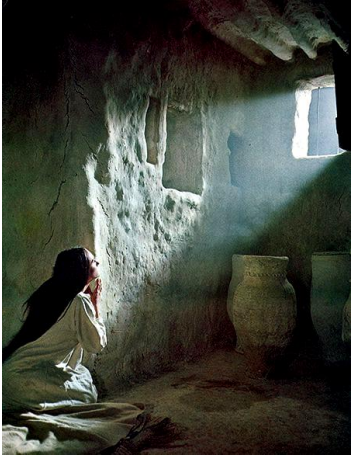
Nr.1 – Praviētis Jona

Nr.2 – Valmierā. Zemnieks

Ziemassvētku notikums.

Kas gan var būt mokošāks par garu tumšu bezmiega nakti? Ja cilvēks nejūtas labi, laiks velkas gaužām lēni! Taču visbeidzot logā iespīd pirmie rīta saules stari. Sāk dziedāt putni, un itin viss sāk mirdzēt jaunās dienas gaismā.

Pirms Jēzus piedzimšanas pasaule līdzinājās garai un tumšai naktij. Praviēši rakstīja, ka cilvēki staigā tumsībā, bet, līdz ar Dieva Dēla brīnumaino piedzimšanu, grēcīgajā pasaulē atspīdēs gaisma. Ilgu laiku neviens nezināja, kur un kad Glābējs nāks pasaulē, vēlāk praviētis Miha atklāja, kurā pilsētā notiks brīnumaina dzimšana. Tomēr ilgu laiku nekas nenotika. Gāja gadi, bet vēstījums pamazām piemirsās. Vairāk nekā četrsimt gadus debesis klusēja. Taču Dievs zina īsto brīdi, kad visam jāpiepildās.

Ziemassvētku stāsts sākās ar meiteni Mariju. Dievs sūtīja eņģeli Gabriēlu, lai tas aiznestu viņai vēsti. Gabriēls nekļūdīgi atrada pilsētu, māju un pat istabu, kurā dzīvoja Marija. Viņa kādā naktī pamodās no spožas gaismas un ieraudzīja eņģeli, kurš pienāca pie Marijas un sacīja: „Marija, tu Dieva acīs esi īpaša meitene. Viņš tevi ir izvēlējies par Jēzus, Dieva Dēla māti.” „Kā gan tas

var notikt? Es vēl neesmu precējusies,” nesaprata Marija. „Tavs Bērns būs īpašs. Viņš būs Dieva Dēls, jo Dievam nav nekas neiespējams.”

„Es patiesi to nesaprotu, bet lai notiek Dieva prāts,” atbildēja Marija. Marija bija nodomājusi precēties ar Jāzepu. Un kad Marija Jāzepam izstāstīja par eņģeļa sacīto un Bērniņu, Jāzeps pašūpoja galvu un sacīja: „Es to nesaprotu.” Kaut gan Marija bija Jāzepam izstāstījusi par savu Debesu viesi, Jāzeps tam neticēja. Vai patiesi viņa saderinātā ir redzējusi eņģeli? Vai šis būs Dieva Dēls? Vai Marija teica patiesību? Jāzeps izlēma- cik vien klusi un neuzkrītoši atstāt Mariju. Viņš nevēlējās darīt viņai kaunu. Taču Dievam bija viņa domas zināmas, tādēļ sapnī Viņš sūtīja pie Jāzepa eņģeli, kurš sacīja Jāzepam: „Nebaidies ņemt Mariju par savu sievu! Viņa tev ir stāstījusi patiesību par Bērniņu. Tu viņam dosi vārdu- Jēzus.” Tajā laikā Romas imperators bija izdevis pavēli par iedzīvotāju skaitīšanu. Ikvienam bija jātiek pierakstītam savā pilsētā, tādēļ Marijai un Jāzepam bija jādodas garā ceļojumā no Nācaretes pilsētas uz Betlēmi. Kad Marija un Jāzeps ieradās Betlēmē, viņi neatrada nevienu vietu, kur varētu apmesties, jo pilsēta bija ļaužu pilna. Nabaga Jāzeps un Marija! Viņiem nakts bija kaut kur jāpavada. Jēzus Bērnam drīz vajadzēja nākt pasaulē. Tad viņi izdzirdēja

par kādu kūtiņu ārpus pilsētas. Tā bija līdzīga alai, bet toties tā bija silta un sausa. Naktī piedzima mazais Jēzus Bērniņš, vienīgā vieta, kur varēja noguldīt jaundzimušo, bija lopu sile, pildīta ar salmiem. Brīdī, kad Jēzus Bērniņš piedzima, gani bija laukā ar savām aitiņām. Pēkšņi viņi izdzirdēja brīnumainas skaņas un ieraudzīja eņģeli, kurš pavēstīja par Debesu Bērniņa piedzimšanu:

“Es sludinu šodien jums lielu prieku,
kas aplaimot tiešām spēj grēcinieku.
Tur, Betlēmes kūtī,
viens Bērns jums dzimis,
Tas izglābs ikkatru,
kas grēkos grimis.
Dievam gods!”

Un pēkšņi visa debess bija pilna ar eņģeļiem, kuri slavēja Dievu:

“Augstībā starp eņģeļiem Dievam gods! Miers virs zemes cilvēkiem. Gods Dievam! Šajā naktī Glābējs Jums dzimis!”
Tajā pašā naktī gani devās uz alu kalna nogāzē. Alā viņi ieraudzīja kūtiņu, divus cilvēkus un mazu, tikko piedzimušu Bērniņu. Gani nometās ceļos un pielūdza tikko dzimušo cilvēces Glābēju.

Viņš mūsu miers, Viņš mieru dod,
ko citos ceļos neatrod;
Viņš mūsu dzīves labākais,
Viņš mūsu Glābējs Pestītājs. (Z. Dzenīte)

Dievs ir uzticams.

Kāds ir uzskaitījies Bībelē vairāk nekā 3 tūkstošus apsolījumu. Katrs no šiem apsolījumiem nāk no mīlošas Dieva sirds, kas *”darbodamies mūsos ar Savu brīnišķīgo varu, spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam.”* (Ef. 3:20) Apsolījumi atklāj mums Dieva būtību un raksturu. Dievs vienmēr tur savus apsolījumus! Nekad tos negroza un neatceļ! Visi Dieva apsolījumi piepildās! *Jozuas 23:14 – „Un redzi, man šodien ir jāiet ikvienas zemes dzīvības pēdējais ceļš, bet tad nu jūs no visas savas sirds un no visas savas dvēseles atzīstiet, ka nav palicis nepiepildīts neviens pats no visiem tiem labajiem vārdiem, kādus tas Kungs jums ir teicis, un no tiem svētības pilnajiem apsolījumiem, kādus tas Kungs jums devis; nē, visi tie ir jums īstenojušies, neviens nav palicis, nepiepildījies.”*

Apsolījumi patiesi bija un ir vareni! Dieva apsolījumi satur:

- Apsolījumus par Dieva tuvumu
- Apsolījumus par Dieva palīdzību
- Apsolījumus par Dieva svētībām
- Apsolījumus par Dieva ģimeni
- Apsolījumus par nākotni.

Viss, ko Dievs ir teicis un solījis cilvēkiem tajos laikos, attiecināms ir arī uz šodien un mums! Reiz teiktais darbojas līdz visu laiku galam!

Mūsu ikdiena ir steidzīga, trokšņaina un juceklīga. Cik bieži tu ikdienas gaitās atceries par Dieva apsolījumiem? Apsolījumi domāti ikvienam, kam nepieciešams nemainīgs, mīlestības pilns un spēcīgs padoms, stiprinājums slimībā vai nespēkā, mierinājums bēdās, palīdzība grūtā brīdī, iedrošinājums, cerība, prieks. Apmaini uzticēšanos sev ar uzticēšanos Dievam! Koncentrējies uz to un pilnīgā pašāvēstībā uzticies! *Fil. 4:19 - „Mans Dievs apmierinās katru jūsu vajadzību pēc savas godības pilnās bagātības Kristū Jēzū.”*

Lietojiet dārgos Dieva apsolījumus, stiprinot cilvēkus viņu vajadzībās, lietojiet tos savās lūgšanās, un jūsu garīgā dzīve kļūs bagātāka un pilnīgāka! Dieva žēlastība ir par brīvu – tikai nāc un saņem! *Jes. 41:10 – „Nebīsties, jo Es esmu ar tevi! Neatkāpies, jo Es esmu tavs Dievs! Es tevi stiprinu, Es tev arī palīdzu, Es tevi uzturu ar Savas taisnības labo roku!”*

Inguna V.

Atziņas

Kristus dzimšanas diena

Mūsu Kungs bija iepriekš pasludinājis Savu pirmo atnākšanu, un tomēr tā pasauli pārsteidza. Kungs otrreizējā atnākšana būs vēl daudz negaidītāka, un Viņš tiešām pārsteigs cilvēkus, jo tagad, nesakot ne vārda, nedodot precīzas norādes, Kungs ir paredzējis, ka ticība un mīlestība mums palīdz saglabāt modrību. Mums ir uzticēts ļoti īpašs uzdevums: ne tikai ticēt, godināt, mīlēt, paklausīt, bet palikt nomodā. Kristus dēļ un kopā ar Kristu.

(Džons H. Nūmens)

Gods Dievam, miers cilvēkiem. Eņģeļi tiek sūtīti, lai pavisam skaidri pavēstītu: Dieva Dēls ir nācis pasaulē darīt redzamu Dieva godību un nest izlīdzināšanu cilvēkiem, ievēdot tos mierā ar Dievu. Viņa mērķis ir parādīt Dievu varenu glābšanā un darīt cilvēkus priecīgus Dievā.

(Džons Paipers)

Tu nekad nevarēsi patiesi izbaudīt Ziemassvētku prieku, kamēr nebūsi pacēlis acis pretī Tēvam un pateicies Viņam, ka esi saņēmis Viņa Ziemassvētku Dāvanu.

(Džons Ričards Raiss)

Kristus dzimšana, Dieva Dēla ienākšana pasaulē ir kaut kas tik īpašs, ka ar vienu vakaru ir par maz, lai to svinētu, lai par to domātu un par to pateiktos. (Džons Paipers)

Ziemassvētki ir vislielākās mīlestības svētki. Kad Dievs atzīstas Savā mīlestībā pret mums, dodot mums Savu Dēlu, lai caur Viņu glābtu mūs, lai caur Viņu mēs nebūtu vairs šķirti no Dieva. Viņš mūs mīl arī tad, ja mēs nemīlam Viņu. Viņš pacietīgi gaida... Viņam dziļi sāp mūsu vienaldzība un vēsums, bet Viņš turpina mūs mīlēt, turpina gaidīt. Dieva mīlestība nekad nebeidzas. (365 iespējas)

Ziemassvētku labākās dāvanas nevar nolikt zem eglītes, jūs tās nevarat iesaiņot. Tas ir sapratne, žēlastība, miers un piedošana. Nav brīnums, ka svētki mūs atstāj tukšus, jo, kad tie ir beigušies, vienīgais atgādinājums par tiem ir netīrie trauki un apmaksājamie rēķini. Labākā dāvana ir kā lielā Dāvana Betlēmē. Tā atnāk tā, kā ieradās Viņš- brīvi, klusi, negaidīti. Un, ja tu neesi uzmanīgs, tu vari to palaist garām. (Džons Viljams Smits)

Zelma Dzenīte

Ceļš uz Betlēmi

Ak, ceļš uz Betlēmi
ir bieži miglas klāts,
un dzīves puteņiem
pieputināts!
Ir debess apmākusies,
zvaigzne slēpusies,
kas visiem ceļvede,
ko uzrunājis Dievs.

Bet, sirds ja celties liek-
tai neatteic!
Caur dziļām kupenām,
pa biezu miglu steidz.
Tā pēkšņi aizdegies
kā Dieva lukturis,
un sirds ja gaismu dos,
būs sasniegts, iegūts viss!

**❖ Bībeles teoloģijas profesora, emeritētā mācītāja
Ilmāra Hirša grāmatas „Uzvarētāja ceļš” pielikumā
Jautājumi pašpārbaudei:**

Kas aizvadītajā gadā ir izmainījies manā dzīvē?
Kas kļuvis intensīvāks?
Kādas jaunas atziņas esmu ieguvis?
Vai ir izmainījušās manas prioritātes?
Vai atceros konkrētus sātana uzbrukumus?
Vai sajutu, ka Dievs man palīdz?
Kāds bija lielākais Dieva brīnums manā dzīvē šajā laikā?
Ko es uztvēru kā Dieva pārbaudi un kausēšanu?
Vai es piedzīvoju ciešanas?
Vai Dievs mani veda kādos kalngalos?
Vai es kaut ko no padarītā nožēloju?
Vai es īpaši priecājos par kaut ko izdarītu?
Vai es saskatīju kādu grēku sevī?
Vai esmu par kaut ko konkrēti lūdzis Dievam piedošanu?
Vai esmu piedēvis kādam līdzcilvēkam?
Vai esmu lūdzis piedošanu kādam līdzcilvēkam?
Ko esmu uzvarējis?
Ko esmu upurējis?
Cik laika vidēji dienā esmu veltījis Bībeles lasīšanai un lūgšanai?
Cik laika vidēji dienā esmu veltījis internetam un sociālajiem tīkliem?
Vai esmu kādam individuāli liecinājis par Kristu?
Vai esmu mājas grupas loceklis?
Vai esmu nesis cita nastas?
Kas man sagādāja vislielāko prieku?
Kas sagādāja vislielākās bēdas, vissmagāko vilšanos?
Vai mana pateicība šajā laikā ir augusi?
Vai ir kāda Rakstvieta, caur ko Dievs īpaši runāja?
Ko konkrēti Dievs man iemācīja, lika saprast, ieraudzīt?
Vai sadzirdēju īpašas Dieva uzrunas? Vai paklausīju?
Kādas ir manas lūgšanas tēmas? Cik procentu aizņem lūgumi, aizlūgumi, pateicības, grēku nožēla?

Vai ir samazinājusies mana kritika?
Vai vairāk ieraugu cilvēkos labo?
Vai varu teikt, ka tagad es vairāk dzenos Kristus virzienā?
Kādas kristīgas grāmatas izlasīju?
Kas traucē manu garīgo pieaugšanu?
Kā es vērtēju savu pagājušo dzīves gadu?

Kristīne Šmite

Ziemassvētkos

Dievs ar mums- Imanuēls.
Varenais Es Esmu.
Viņš, kas Lauva ir un Jērs,
nonāca uz zemes šis kā Bērns.
Viņā skatījām mēs Tēva godību,
svētas pilnības atspulgu.
Katru, kas To uzņēma,
Viņš par Dieva bērnu darīja.
Dievs ar mums šai pasaulē,
Kristus mājo atpestītā dvēselē.
Viņā mūsu brīvība un uzvara,
Viņā dzīve ir dievišķi pārpilna.
Puteņu vērpetēm līdz iet laikmeti,
pretī Mūžībai nes katru dvēseli.
Vēlreiz nāks Imanuēls-
Cilvēka un dzīvā Dieva Dēls.
Kas **tev** ir šis Betlēmes Bērns?
Vai tava sirds Viņam ir nodota?
Kamēr laikrādis vēl nesit pusnakti,
dod Dievam un sev šo atbildi!

Oļģerts Cakars

Svētā nakts

❖ Zvaigznes un sveces šonakt dzimst
Sirdis un debesu jomās.
Šī ir tā nakts, kad ceļinieks grimst
Mātes un dzimtenes domās.
Eglē ielaidies zvaigžņu spiets,
Svece dreb senajā kūtī,
Cilvēkam liekas, ir diezgan iets,
Gaisma plaukst gurušās krūtīs.
Grūtuma lūgšanu noliek tas
klusī pie Bērna kājām,
rīta zvaigzne iedegas,
vadot uz mājām, uz mājām!
❖ Zvaigznes kā sniegs uz zemi krīt
Brīnuma naktī klusā,
zaļajās eglēs salaizas
Bērnām uz vaiga dusēt.
Eņģeļu dziesmas aizlīgo
sniegotiem klajumiem pāri,
izdziest un saplok sirdis tur,
kur spiežas pie ābelēm bāri.
Manu dzimteni neatstāj,
Dievs, naktī svētā un labā!
ļāunums kad aklu tumsu klāj,
to Savā plaukstā glabā.

Ziemassvētku naktī

Vai Ziemassvētku naktī,
Kad zvaigznes klusu zied,
Tu atver savu sirdi,
Lai viņa maigi dzied
Par Bērnū Betlēme?

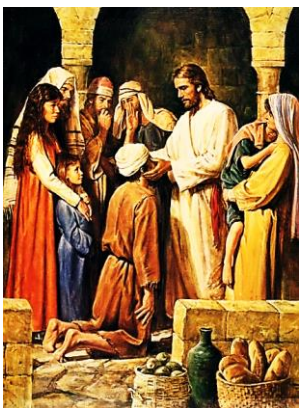
Vai Ziemassvētku naktī,
kad zvaigznes liesmo, dzied,
tu vari Dieva roku
tad savā dzīvē viest
caur Bērnū Betlēme?

Vai Ziemassvētku naktī,
kad zvaigznes mirgo, dzirkst,
tu atceries tos daudzos,
kas sājpu gultā sirgst
bez Bērna Betlēme?

Vai Ziemassvētku naktī,
kad zvaigznes klusi dzied,
tu iedomā to krustu,
kur reiz būs sājpes ciest
šim Bērnū Betlēme?

„Tas Kungs atdara akliem acis,
Tas Kungs paceļ noskumušos,
Tas Kungs mīl taisnus.”

Psalms 146:8

Kad atnāk Gaisma

No Marka ev.10:46-52

Šķiet visa dzīve kā mūžība velkas,
Viss, it viss vienā tumsā tīts.
Nav gaismas, ne saules, ne zvaigznes,
Tik nakts, visapkārt melna nakts.

Vai mana daļa ir tikai tumsa?
Vai tā, lai savu dzīvi pavadu?
Tumsa, mūžīga tumsa vien,
Vai tas ir viss, kas atvēlēts man?

Sēž vientuļš ceļmalā Bartimejs,
Vai līst lietus, vai saules tveice to spiež,
Sen visas cerības zudušas tam,
Nav nekā, kas dvēselei prieku vēl dotu.

Mainās diena pēc dienas,
Iet nedēļas, paiet gadi...
Salst dvēsele skumjās un cieš,
Kur dzīvei, lai spēkus tā rod?

Pat Izraēla Dievs, kas palīdzēja tēvu tēviem,
Šķiet tagad tik tāls un neizsniedzams,
Sirds izmisusi sauc pēc palīdzības,
Bet atbildes nav nevienas.

Tad, pārdomās nogrimis, izdzird viņš troksni,
Pa Jērikas ceļu nākot, ļaudis tuvojas,
Tiek teikts: tas Jēzus no Nācaretes,
Kurš daudziem ir palīdzējis.

Aust cerības stariņš aklā vīra sirdī,
Vai laime uzsmaidīs arī viņam?
Un, spēkus saņēmis, viņš sauc, cik spēj:
„Jēzu, Tu Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!”

Bij' kādi, kas apsauca to: Ko bļauties!
Tā neklājās, tūlīt ciet klusu!”
Bet aklais vēl skaļāk tik brēca:
„Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!”

Un Jēzus apstājās. Viņa sirds iežēlojās,
Viņš pastiepa roku un teica: „Nāc!”
Un tūdaļ, mēteli nometis zemē,
Tas cēlās un nāca pie Jēzus.

Tad Jēzus uzlūko viņu un jautā:
„Ko tu gribi, lai es tev daru?”
Bet Bartimejs uz Viņu saka:
„Rabūni, ka es varētu redzēt!”

Un nav jau tā, ka Jēzus nezināja
Šī aklā vīra skaidro vajadzību,
Bet ir tik svarīgi, pie Jēzus nākot,
Viņam izteikt itin visu lūgšanā.

Un Jēzus saka vīram aklajam:
„Ej, tava ticība tev palīdzējusi!”
Un tūdaļ redzīgs kļuvis,
Viņš pa ceļu Jēzum sekoja.

Un kur gan citur bij' viņam doties?
Jo viņš ne tikai sev acu gaismu ieguva,
Bet gan visīstākais Pasaules Gaišums
Todien viņa sirdi piepildīja.

Dzintra

Ak, nesakiet, ka koki ziedēt var tik pavasarī,
Kad maigais dienvidvējš tos maigi aijā, glauž,
Es šorīt redzēju- tie ziedēt var pat ziemā, salā,
Kad sniegs un sals to zaros baltu pārslu rakstus auž.

Kad viss tik gaišs, tīrs kļuvis un balts,
Arī cilvēkam gribas gaišam un skaidram būt.
Un tikai Dieva rokas mums to var dot-
Viņš sūtījis Jēzu, kas mūsu Glābējs un Gaisma,
Mums jāmacās šo Viņa Gaismu pasaulē atstarot!

Vai esmu gaišs Dieva bērns?
Es vaicāju savam Tēvam Dievam
Noskumusi, klusi...
-Kur palikusi gaisma manā lukturī,
Kāpēc tās liesma gandrīz apdzisusi?
Varbūt esmu es
Pārāk maz citus mīlējusi?
Un pārāk daudz par sevi vien domājusi...
Un, lūk, nu tā gaisma,
Ko Tu man devi, Dievs,
Tikko mirdz, gandrīz izdzisusi.

Es lūdzu Tēvam Dievam
-Es gribu būt Tavs bērns skaidrs un gaišs,
Lai uguns deg manā lukturī vienmēr
Atkal tīrs, spožs un gaišs!

Ruta Iklāva

ZIEMASSVĒTKI

Pār pasauli skan Ziemassvētku zvani,
Un sveču mirdzums logos iedegas.
Teic, sirds, ko tu šai laikā mani?
Balts pārslu sniegs. Bet ziemas vējš ir ass.
Vai tavās acīs svētku līksme zaigo?
Vai tevi satver kaut kas neizjūsts?
Vai dzirdi Jēzus balsi maigo?
Viņš nācis ir, lai atvieglots top krusts.
Šie svētki miera vēsti zvana.
Bet kāpēc tam nav atbalss dvēselēs?
Ir spoža sveču mirdzēšana,
Bet pietrūkst tas, kas mieru sirdī nes.
Dūc ērģeles. Un dziesmu skaņas jaukas
Nes svētku līksmi daudziem pasaulē.
Bet kas tur vientuļš stāv uz baltā sniega lauka?
Vai svētku varonis nav atstāts ārpusē?
Vai sirds kā baltā tempļa durvis
Tev Viņa uzņemšanai plaši atvērās?
Kad Viņš kā viesis klauvēs,
Vai tur viss būs gatavs saņemt Viņa dāvanas?
Viņš tās grib dalīt nelaimīgiem, vārgiem,
Kas nejūt svētkus savā pajumtē.
Ak, atver sirdi Viņa svētiem sargiem,
Tad Ziemassvētki tev būs dvēselē.

❖ **Marks Finlijs lūgšana:**

„**Jēzu**, es gribu jaunu sākumu, sākumu ar Tevi manā garīgajā dzīvē. Kungs, es gribu Tevi iepazīt. Es gribu, lai mana sirds pazīst Tevi. Es gribu ieklausīties Tavā balsī, kad Tu runā ar mani. Es gribu ciešu saikni ar Tevi. Mēs ļoti pateicamies, ka Tu ilgojies pēc mums vairāk, nekā mēs ilgojamies pēc Tevis. Un tagad es lūdzu, lai Tu apņem mūs ar Savu mīlestību, lai Tu piepildi mūs ar Savu klātbūtni. Es lūdzu, lai tagad, kad mēs nākam pie Tevis, Tu mūs vilktu pie Sevis, un mūsu sirdis šajā Jaunajā gadā būtu vienotas ar Tavu sirdi un prātu ar Tavu prātu. Mēs uzticam sevi Tev un apzināti izvēlamies iepazīt Tevi. Mēs gribam, lai mūsu dzīvē svarīgākās lietas būtu vispirms. Mēs nododam sevi lūgšanā, nošķirot laiku, lai lūgtu, un vietu, kur lūgt, lai meklētu Tevi no visas sirds. Jēzus vārdā- **ĀMEN!**”